

Ministerstwo PiT
RPW/2720/2019 P
Data: 2019-01-10

Warszawa, 9 stycznia 2019 r.

Szanowną Pani Minister
JADWIGA EMILEWICZ
Ministerstwo Przedsiębiorczości
i Technologii
pl. Trzech Krzyży 3/5
00-507 Warszawa

**Dotyczy: problemów przedsiębiorców wynikających z ustawy z dnia 20 lipca 2018 r.
o zmianie ustawy o odpadach oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1692)**

**PETYCJA DO MINISTRA ŚRODOWISKA
O NOWELIZACJĘ USTAWY Z DNIA 20 LIPCA 2018 R. O ZMIANIE USTAWY
O ODPADACH**

Szanowna Pani Minister,

Działając w imieniu członków Polskiej Izby Gospodarki Odpadami w Polsce, zrzeszających przedsiębiorców z branży odpadowej chcielibyśmy zwrócić uwagę Ministerstwa na problemy firm wynikające z nowelizacji ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (dalej zwana: Ustawą Zmienianą”), wprowadzonej ustawą z dnia 20 lipca 2018 r. o zmianie ustawy o odpadach oraz innych ustaw (dalej zwana: Ustawą Nowelizującą”). Ustawa Nowelizująca wprowadziła bowiem bardzo restrykcyjne regulacje skutkujące m.in.: (i) wstrzymaniem prowadzenia działalności (art. 32 Ustawy Zmienianej), (ii) odmową wydania zezwolenia (art. 46 Ustawy Zmienianej) albo wygaśnięciem zezwolenia (art. 14 Ustawy Nowelizującej) na skutek drobnych naruszeń warunków działalności. Taki kształt regulacji oznacza ryzyko wyeliminowania z rynku szeregu firm, które były lub mogą być ukarane drobnymi karami administracyjnymi np. 1.000 PLN wydanymi w trybie art. 194 Ustawy Zmienianej.

Niniejszą petycją zwracamy się z uprzejmą prośbą o rozważenie przygotowania projektu ustawy, która uchyliłaby niektóre przepisy Ustawy Nowelizującej z powodów wskazanych poniżej.

Polska Izba Gospodarki Odpadami, ul. Z. Słomińskiego 19 lok. 27, 00-196 Warszawa, Tel. +48 (22) 620 59 90 Fax.: +48 (22) 253 86 92
e-mail: biuro@pigo.org.pl, www.pigo.org.pl
Członek Europejskiej Federacji Gospodarki Odpadami

1. art. 1 pkt 2) lit. a) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 32 ust.1b Ustawy Zmiennej)

W art. 32 ust.1b Ustawy Zmiennej wprowadzono obligatoryjne wstrzymanie przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska działalności posiadacza odpadów w przypadku stwierdzenia, że „w okresie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów została wymierzona po raz drugi administracyjna kara pieniężna za naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów”.

- a) Mając na względzie treść uzasadnienia projektu Ustawy Nowelizującej, w której wskazano, że przepis ten ma na celu wykluczenie takich samych naruszeń (tzw. recydywy). W naszej ocenie należałoby doprecyzować ten przepis w taki sposób aby faktycznie dotyczył on takich samych naruszeń. Aktualne brzmienie przepisu nie odnosi się do znamion „recydywy”, co spowoduje wykluczenie z rynku gospodarowania odpadami podmiotów, które w okresie 3 lat otrzymały kary nawet w najniższym, wskazanym ustawowo wymiarze za naruszenie jakiegokolwiek warunku wskazanego w zezwoleniu.
- b) Jednocześnie, z uwagi na brzmienie treści ust. 1 art. 32 Ustawy Zmiennej, w ocenie Izby, należałoby doprecyzować ust. 1b Ustawy poprzez uwzględnienie stopnia zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi. Aktualna treść przepisu wprowadza niemal automatyzm w zakresie wstrzymania działalności, co może skutkować zamknięciem instalacji niezbędnych z punktu widzenia prawidłowego gospodarowania odpadami.
- c) Wnioskujemy także o wprowadzenie do treści ust. 1b minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, od której przepis ten znajdowałby zastosowanie. Mając na względzie znowelizowaną treść art. 194 ust. 5 Ustawy Zmiennej, zgodnie z którym „administracyjną karę pieniężną wymierza się za gospodarowanie odpadami niezgodnie z posiadany zezwoleniem, o którym mowa w art. 41. Kara wynosi nie mniej niż 1000 zł i nie może przekroczyć 1 000 000 zł”, proponujemy, by przepis ust.1b dotyczył tych przypadków, w których pierwsza administracyjna kara pieniężna została wymierzona w wysokości co najmniej 250.000 zł, a druga w wysokości co najmniej 500.000 zł. Takiej wysokości kary wskazywałyby, że naruszenie miało charakter istotny, a zatem uzasadniający rozważenie wszczęcia postępowania zmierzającego do wstrzymania działalności posiadacza odpadów.

Artykuł 32 ust.1b Ustawy Zmiennej mógłby otrzymać następujące brzmienie:

„Jeżeli w okresie 3 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej w wysokości co najmniej 250.000 zł za

naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany­m zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów stała się ostateczna, posiadaczowi odpadów została wymierzona po raz drugi administracyjna kara pieniężna w wysokości co najmniej 500.000 zł za takie samo naruszenie polegające na gospodarowaniu odpadami niezgodnie z posiadany­m zezwoleniem na zbieranie odpadów lub zezwoleniem na przetwarzanie odpadów, wojewódzki inspektor ochrony środowiska może wstrzymać, w drodze decyzji, działalność tego posiadacza odpadów. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska, prowadząc postępowanie w przedmiocie wstrzymania działalności kieruje się stopniem zagrożenia dla środowiska, życia lub zdrowia ludzi”.

2. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej)

Zgodnie z nowym art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej, do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się zaświadczenie o niekaralności współnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej. Treść nowego art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej wzbudza wiele kontrowersji, gdyż obejmuje swoim zakresem także współników spółek kapitałowych, co budzi zasadnicze wątpliwości na gruncie kodeksu spółek handlowych¹.

W kontekście powyższego, wnioskujemy o zmianę treści art. 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmiennej poprzez doprecyzowanie, że chodzi o „wspólnika będącego osobą fizyczną”.

Zastosowanie powyższego przepisu także do współników spółek kapitałowych może uniemożliwić złożenie zarówno wniosku o zmianę dotychczasowego zezwolenia na podstawie art. 14 Ustawy Nowelizującej, jak i w ogóle wykluczyć możliwość złożenia wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów wszystkim podmiotom, które działają w ramach grup kapitałowych oraz podmiotom, których współnikiem jest gmina, posiadająca co najmniej dwie spółki komunalne wykonujące zadania własne gminy w obszarze gospodarowania odpadami (np. spółka komunalna prowadząca odbiór i transport odpadów, spółka komunalna zajmująca się zimowym i letnim utrzymaniem miasta oraz spółka komunalna zarządzająca instalacją RIPOK – dla których podmiotem dominującym jest ta sama gmina). Aktualne brzmienie przepisu wprowadza swoistą odpowiedzialność zbiorową wszystkich organów spółek kapitałowych, począwszy od współników, przez radę nadzorczą aż po zarząd, naruszając porządek kompetencyjny oraz zakres wzajemnej odpowiedzialności ww. organów.

¹ Zgodnie z art. 201 i art. 368 Kodeksu spółek handlowych, za prowadzenie bieżącej działalności gospodarczej w przedmiotowych spółkach odpowiadają członkowie zarządu, natomiast członkami zarządu mogą być, zgodnie z art. 18 § 1 Kodeksu spółek handlowych jedynie osoby fizyczne posiadające pełną zdolność do czynności prawnych oraz niekarane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa, o których mowa w art. 18 § 2 Kodeksu spółek handlowych.

Rozumiejąc potrzebę wykluczenia z rynku gospodarowania odpadami konkretnych, nieuczciwych osób fizycznych, które przyczyniają się swoimi decyzjami do szerzenia patologii w branży odpadowej proponujemy ograniczenie odpowiedzialności osobistej do osób fizycznych.

Do tożsamesgo wniosku prowadzi zawarte w art. 42 ust.3a ppkt 3) Ustawy Zmienianej odesłanie do osób, o których mowa w pkt 1).

Artykuł 42 ust.3a ppkt 1) lit. b) Ustawy Zmienianej mógłby otrzymać brzmienie:

3a „Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

1) zaświadczenie o niekaralności:

b) współnika będącego osobą fizyczną, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej.”

3. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmienianej)

Zwracamy uwagę, że aktualnie obowiązująca treść przepisu art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmienianej mogą naruszać zasadę zakazu retroaktywności przepisów prawa, ale także ogólne zasady dotyczące przedawnienia administracyjnych kar pieniężnych. Ustawodawca w zakresie kar sankcyjnych z zakresu ochrony środowiska przewidział 5-letni okres przedawnienia, liczony jednak od dnia, w którym dana decyzja wymierzająca karę stała się ostateczna. Składanie zatem przez osoby wymienione w treści art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) oświadczeń za okres ostatnich 10 lat wydaje się nieuzasadnione i bezprzedmiotowe.

Co więcej, art. 194 Ustawy Zmienianej odnoszący się do przesłanek administracyjnych kar pieniężnych pojawił się w polskim systemie prawnym dopiero na gruncie ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. Zatem składanie w 2019 r. oświadczeń odnoszących się do ostatnich 10 lat jest w praktyce niemożliwe.

Należy także zauważyć, że zasadnicze wątpliwości budzi konieczność składania oświadczeń przez osoby, które w chwili, w której decyzja o cofnięciu zezwolenia lub wymierzeniu kary administracyjnej stała się ostateczna, nie pełniły funkcji, które pełnią na dzień składania oświadczenia. Innymi słowy, dyspozycja art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmienianej powinna obejmować przypadki cofnięcia zezwoleń oraz wymierzania kar administracyjnych za okres, w którym osoba zobowiązana do złożenia oświadczenia pełniła określone funkcje w chwili, a takie cofnięcie stało się ostateczne lub decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej stała się ostateczna.

Mając także na względzie rozdzwięk czasowy pomiędzy wymierzeniem administracyjnej kary pieniężnej (kara nieostateczna i nieprawomocna), a uzyskaniem przez nią cechy ostateczności oraz uwzględniając konsekwencję ustawodawcy w tym samym przepisie, wnioskujemy o doprecyzowanie, że nie chodzi o wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej, a ostateczność decyzji o wymierzeniu takiej kary.

Kolejną kwestią jest określenie minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, z którą powiązana byłaby najbardziej daleko idąca sankcja w postaci odmowy wydania zezwolenia. Chodzi w szczególności o istotne ryzyko wyeliminowania z rynku gospodarki odpadami szeregu podmiotów, które w okresie wskazanym przez ustawodawcę otrzymały kary w niskiej wysokości. Wydaje się, że najdalej idąca sankcja z zakresu prawa administracyjnego powinna być powiązana z najbardziej dotkliwymi karami. Stąd też Izba proponuje określenie w przedmiotowym przepisie minimalnego progu kary (250.000 PLN).

Zwracamy także uwagę na niespójność pomiędzy dyspozycją art. 42 ust. 3a pkt 5) Ustawy z art. 46 ust. 1 lit. e) Ustawy Zmiennej. Natomiast art. 46 ust. 1e) dotyczący odmowy wydania zezwolenia odnosi się do trzech kar administracyjnych. Dlatego też proponowana jest zmiana wprowadzenia w art. 42 również limitu trzech kar administracyjnych w celu uniknięcia nieścisłości powstałych na tle wspólnego interpretowania przedmiotowych przepisów, w tym także w kontekście prawidłowości składanych wniosków o wydanie nowych zezwoleń oraz wniosków o zmianę dotychczasowych zezwoleń, o których mowa w art. 14 Ustawy Nowelizowanej.

W świetle powyższego, uwzględniając cel przewidziany przez ustawodawcę z jednoczesnym poszanowaniem podstawowych zasad działalności gospodarczej, wnioskujemy o dokonanie zmiany art. 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej poprzez nadanie mu brzemienia określonego poniżej.

Artykuł 42 ust.3a ppkt 4) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej mógłby otrzymać brzmienie:

3a Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

4) oświadczenie, że w stosunku do:

b) posiadacza odpadów będącego osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna:

- w ostatnich 2 latach nie wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wydano co najmniej trzech ostatecznych decyzji o

nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, w wysokości nie niższej niż 250.000 zł każda”.

4. art. 1 pkt 6) lit. c) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmienianej)

W pierwszej kolejności zwracamy uwagę na duże prawdopodobieństwo zaistnienia w przedmiotowym przepisie błędu redakcyjnego, który może mieć daleko idące konsekwencje przy wydawaniu zezwoleń i weryfikowaniu treści złożonych wniosków. W obecnym brzmieniu przepisu art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmienianej ustawodawca zastosował podwójne przeczenie, które prawdopodobnie wypacza założony sens legislacyjny „[...] oświadczenie, że współnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów **nie jest lub nie był** współnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego w ostatnich 10 latach **nie** wydano ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub **nie** wymierzono administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194”.

Wskazany przepis wymaga doprecyzowania na poziomie ustawowym. Abstrahując od powyżej omyłki redakcyjnej (chyba chodziło ustawodawcy o „wydanie”), ww. przepis wprowadza zasadę odpowiedzialności zbiorowej wielu podmiotów (w tym grup kapitałowych oraz spółek komunalnych z udziałem gmin), którzy mogli nawet nie mieć żadnego udziału decyzyjnego pozostającego w związku z konkretnym naruszeniem zezwolenia na zbieranie oraz przetwarzanie odpadów popełniane przez dany podmiot. Konieczne jest powiązanie osoby składającej oświadczenie z odpowiedzialnością tej osoby z chwili powstania naruszenia będącego podstawą do cofnięcia decyzji administracyjnej lub ukarania administracyjnymi karami pieniężnymi. Brak takiego związku przyczynowo skutkowego pomiędzy osobą składającą oświadczenie, a faktycznym wpływem tej osoby na owe naruszenie, czyni przedmiotowe oświadczenie bezpodstawnym w świetle możliwych konsekwencji prawnych oraz zasad odpowiedzialności za funkcjonowanie osób prawnych.

Wnioskujemy o zmianę przedmiotowego przepisu poprzez określenie zdecydowanie wyższej minimalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej, z którą powiązana byłaby najbardziej daleko idąca sankcja w postaci odmowy wydania zezwolenia.

Podobnie, jak w stosunku do art. 42 ust. 3a pkt 1) lit. b) Ustawy Zmienianej wnioskujemy o ograniczenie stosowania dyspozycji art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy wyłącznie do osób fizycznych, które faktycznie odpowiadają za podejmowanie konkretnych decyzji.

Izba, mając na względzie podniesioną w pkt 3 powyżej, wnioskuje także o skrócenie okresu 10 lat do 2 lat, co uzasadnione jest większą pewnością działalności gospodarczej i bardzo drastycznymi konsekwencjami naruszenia dla obrotu gospodarczego.

Zwracamy także uwagę na niespójność pomiędzy treścią art. 42 ust.3a ppkt 5) Ustawy Zmienianej a art. 46 ust. 1e) Ustawy Zmienianej dotyczącego przesłanek odmowy wydania zezwolenia, który odnosi się do trzech kar administracyjnych.

Artykuł 42 ust. 3a ppkt 5 Ustawy Zmienianej mógłby otrzymać następujące brzmienie:

„3a Do wniosku o wydanie zezwolenia na zbieranie odpadów oraz do wniosku o wydanie zezwolenia na przetwarzanie odpadów dołącza się:

5) oświadczenie, że będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej prokurentem, członkiem zarządu lub członkiem rady nadzorczej innego przedsiębiorcy, wobec którego w ciągu ostatnich 2 lat wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów lub zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów, pozwolenia na wytwarzanie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub wydano co najmniej trzy ostateczne decyzje o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, w wysokości nie niższej niż 250.000 zł każda”.

5. art. 1 pkt 8) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 46 ust. 1a i 1b Ustawy Zmienianej)

Mając na względzie argumentację podniesioną powyżej w treści niniejszego pisma, uprzejmie wnioskujemy - w celu zachowania spójności i konsekwencji całej regulacji – o skrócenie okresu 10 lat, o którym mowa w aktualnym brzmieniu ust.1a oraz 1b do lat 2.

Uwzględniając treść proponowanych przez Izbę zmian do treści oświadczeń stanowiących załączniki do wniosku o wydanie zezwolenia, o których mowa w art. 42 ust.3a-3c Ustawy Zmienianej, na zasadzie konsekwencji legislacyjnej, wnioskujemy o dokonanie zmiany dyspozycji art. 46 ust.1b Ustawy Zmienianej.

Artykuł 46 ust. 1a, 1b i 1e Ustawy Zmienianej mógłby otrzymać brzmienie:

„Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku, do którego wydano ostateczną decyzję, o której mowa w art. 47 ust.2, a nie minęły 2 lata od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna”.

6. art. 1 pkt 8) Ustawy Nowelizującej (tj. art. 46 ust.1e pkt 1) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej)
Stosując zasadę związku przyczynowego pomiędzy składanymi oświadczeniami, wnioskiem o wydanie zezwolenia, a konsekwencjami prawnymi określonymi przez Ustawę Zmianą w stosunku do treści przedmiotowych wniosków oraz zasadę pewności praw i proporcjonalności sankcji do popełnionego czynu, uprzejmie wnioskujemy o dokonanie zmiany art. 46 ust.1e pkt 1) lit. a) i b) Ustawy Zmiennej w zakresie obligatoryjnej przesłanki odmowy wydania zezwolenia na zbieranie lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osoby prawnej poprzez nadanie mu brzemienia określonego poniżej. Zwracamy także uwagę, że pozostawienie ww. przepisu w aktualnym brzmieniu może doprowadzić do zaburzenia konkurencji na rynku właściwym poprzez wykluczenie (z uwagi na odmowę wydania zezwolenia) z rynku całych grup kapitałowych. Wykluczenie z rynku szeregu firm skutkować będzie wzrostem kosztów gospodarki odpadami.

Artykuł art. 46 ust.1a, 1b i 1e mógłby uzyskać następujące brzmienie:

„1a. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli w stosunku do:

- 1) ***tego przedsiębiorcy lub***
- 2) ***wspólnika, prokurenta, członka rady nadzorczej lub członka zarządu tego przedsiębiorcy, prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna***
– wydano decyzję, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęły 2 lata od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1b. Przepis ust. 1a stosuje się także, jeżeli będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy jest lub był wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku, do którego wydano decyzję, o której mowa w art. 47 ust. 2, a nie minęły 2 lata od dnia, gdy decyzja o cofnięciu zezwolenia stała się ostateczna.

1e. Właściwy organ odmawia wydania zezwolenia na zbieranie odpadów lub zezwolenia na przetwarzanie odpadów:

- 1) ***przedsiębiorcy będącemu osobą prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, jeżeli trzykrotnie, w okresie 2 poprzednich lat od dnia złożenia wniosku:***
 - a) ***będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek rady nadzorczej lub członek zarządu tego przedsiębiorcy został skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,***
 - b) ***wydano wobec niego ostateczne decyzje o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, w wysokości nie niższej niż 250.000 zł każda***
- 2) ***przedsiębiorcy będącemu osobą fizyczną, jeżeli trzykrotnie:***

- a) *został on skazany prawomocnym wyrokiem sądu lub nałożono na niego grzywnę w drodze mandatu karnego za wykroczenia, o których mowa w art. 175, art. 183, art. 189 ust. 2 pkt 6 lub art. 191,*
- b) *wydano wobec niego ostateczne decyzje o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194, w wysokości nie niższej niż 250.000 zł każda."*

7. art. 14 ust.2 pkt 4) i pkt 5) Ustawy Nowelizującej

Mając na względzie jedną zasadę nieretroaktywności prawa zwracamy uwagę na dalekoidące skutki art. 14 ust.2 pkt i pkt 5 Ustawy Nowelizującej. Przepis ten wiąże skutki prawne ze zdarzeniami prawnymi mającymi miejsce w przeszłości (tj. przed dniem wejścia w życie danego aktu normatywnego). Wnioskujemy o dokonanie zmiany art. 14 ust.2 pkt 4) oraz pkt 5) Ustawy Nowelizującej poprzez wprowadzenie ograniczenia czasowego, do którego odnosi się ostateczna decyzja o cofnięciu zezwolenia oraz decyzja o wymierzeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 194 tej ustawy.

Dodatkowo, z uwagi na niezgodność pomiędzy art. 14 ust.2 pkt 4) oraz pkt 5) Ustawy Nowelizującej a art. 46 ust.1 lit. e) Ustawy Nowelizującej, proponujemy dokonanie zmiany ww. przepisu art. 14 poprzez nadanie mu treści zaproponowanej poniżej.

Artykuł 14 ust.2 pkt 4) i pkt 5) Ustawy Nowelizującej mógłby otrzymać następujące brzmienie:

„2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, posiadacz odpadów dołącza:

- 4) *oświadczenie, że w stosunku do posiadacza odpadów będącego osobą:*
 - a) *fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą,*
 - b) *prawną albo jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej albo będącego osobą fizyczną wspólnika, prokurenta, członka zarządu lub członka rady nadzorczej tego posiadacza odpadów prowadzącego działalność gospodarczą jako osoba fizyczna*

– nie wydano, na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy do dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust.1 ostatecznej decyzji o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub w tym okresie nie wymierzono, na podstawie decyzji ostatecznych, co najmniej trzech administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 194 tej ustawy, w wysokości nie niższej niż 250.000 zł każda.

- 5) **oświadczenie, że będący osobą fizyczną wspólnik, prokurent, członek zarządu lub członek rady nadzorczej posiadacza odpadów nie jest lub nie był w chwili powstania naruszeń będących podstawą wydania decyzji administracyjnej wspólnikiem, prokurentem, członkiem rady nadzorczej lub członkiem zarządu innego przedsiębiorcy, w stosunku do którego wydano ostateczną decyzję o cofnięciu zezwolenia na zbieranie odpadów, zezwolenia na przetwarzanie odpadów, zezwolenia na zbieranie i przetwarzanie odpadów lub pozwolenia na wytworzenie odpadów uwzględniającego zbieranie i przetwarzanie odpadów lub nie wydano co najmniej trzech ostatecznych decyzji o nałożeniu administracyjnych kar pieniężnych, o których w pkt 4 [...].**

Podsumowanie

Mając na uwadze fakt, że do dnia 5 września 2019 r. konieczne będzie złożenie wniosków o których mowa w art. 14 Ustawy Zmieniającej i fundamentalne znaczenie wskazanych przepisów dla branży gospodarki odpadami w Polsce uprzejmie prosimy o przychylenie się do naszej petycji i przeprowadzenie nowelizacji ustawy o odpadach. Za konieczne uważamy: (i) ograniczenie odpowiedzialności wspólników do wspólników będących osobami fizycznymi, (ii) ustalenie poziomu administracyjnych kar pieniężnych skutkujących daleko idącymi, negatywnymi konsekwencjami dla przedsiębiorców, na zdecydowanie wyższym poziomie niż minimalny poziom 1.000 PLN, np. 250.000 PLN (miarkowanie kary), (iii) określenie, że w regulacjach chodzi o kary ostateczne, a nie kary wymierzone, (iv) przyjęcie konsekwentne, że chodzi o trzykrotne ukaranie przedsiębiorcy wysoką, administracyjną karą pieniężną albo dwukrotne ukaranie taką karą za takie samo naruszenie, (v) skrócenie okresu negatywnych konsekwencji za kary wymierzone wcześniej z 10 lat do 2 lat. Pozwoliłoby to przedsiębiorcom na dostosowanie się do nowych wymogów gospodarowania odpadami, a jednocześnie nie wykluczyłoby z rynku szeregu firm, które zostały uprzednio ukarane drobnymi karami administracyjnymi.

Z wyrazami szacunku,

Michał Dąbrowski
Przewodniczący Rady PIGO

Do wiadomości:

1. Pan Minister Henryk Kowalczyk, Minister Środowiska
2. Pan Mariusz Haładyj, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Przedsiębiorczości i Technologii
3. Pan Sławomir Mazurek, Podsekretarz Stanu, Ministerstwo Środowiska

Polaka Izba Gospodarki Odpadami, ul. Stomińskiego 19 lok. 27, 00-195 Warszawa, Tel. +48 (22) 620 59 90 Fax.: +48 (22) 253 86 92
e-mail: biuro@pigo.org.pl, <http://www.pigo.org.pl>

Członek Europejskiej Federacji Gospodarki Odpadami

